

14 Φεβρουαρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΚΕΛΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικασθείσες Υποθέσεις Αρ. 248/95 & 251/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προφορική εξέταση — Η φύση της απαίτησης του Άρθρου 34(10) του Ν. 1/90 για αιτιολογία των εντυπώσεων — Πρόσφατη νομολογία.

5

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Ουσιώδης τύπος — Η αιτιολογία των γενικών εντυπώσεων από συνεντεύξεις ενόψει διορισμών είναι ουσιώδης τύπος και η έλλειψή του δεν μπορεί να θεραπευθεί με όρους εννόμου συμφέροντος.

10

Οι αιτητές προσέβαλαν το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους ως Επιμελήτριας Δερματολογίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

1. Παρατηρήθηκε αρχικά διχογνωμία αναφορικά με την αληθινή ερμηνεία των σχετικών διατάξεων που αφορούν στην προφορική εξέταση είτε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή είτε από την Επιτροπή. Το θέμα είχε προεκτάσεις και σε άλλες διατάξεις του νόμου στις οποίες γίνεται πρόβλεψη για αιτιολογία. Είναι γεγονός πως υπήρχαν επί του προκειμένου συγκρουόμενες πρωτόδικες αποφάσεις. Το θέμα όμως ξεκαθάρισε και σταθεροποιήθηκε με αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Το κριτήριο για την επάρ-

20

κεια της αιτιολογίας είναι ότι το περιεχόμενό της πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να επιδέχεται δικαστικό έλεγχο. Διαφορετικά πάσχει.

5 Το κείμενο της έκθεσης που προβλήθηκε εδώ ως αιτιολογία δεν ικανοποιεί το κριτήριο που έθεσε ο νόμος, όπως ερμηνεύθηκε από τη νομολογία.

10 2. Η αιτιολογία αποτελεί συστατικό στοιχείο της πράξης χωρίς το οποίο είναι άκυρη.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £200,- έξοδα για την κάθε μία προσφυγή.

15 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου (1994) 3 Α.Α.Δ. 574,

Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου-Vantiegheem (1995) 3 Α.Α.Δ. 119,

20

Ονουφρίου ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2857.

Προσφυγές.

25 Προσφυγές με τις οποίες προσβάλλεται η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση να διορίσουν το ενδιαφερόμενο μέρος ως Επιμελήτρια Δερματολογίας στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αντί των αιτητών.

30 *Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 248/95.*

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 251/95.

35 *Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Α. Κληροίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

40

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Οι αιτητές, που είναι δερματολόγοι, έχουν προσβάλει, με χωριστή αίτηση ο καθένας, το διορισμό της Μαρίας Ζάουρα (ενδιαφερόμενου μέρους) ως Επιμελήτριας Δερματολογίας στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας. Είναι

από τις θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. Η σχετική απόφαση δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 10 Φεβρουαρίου, 1995, με ισχύ από 1η Φεβρουαρίου, 1995.

Προβλήθηκαν διάφοροι λόγοι για ακύρωση της πράξης. Ένας κοινός λόγος είναι ότι η έκθεση της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής (Σ.Ε.), ημερομηνίας 17 Ιουνίου, 1994, αναφορικά με την εντύπωση που δημιουργήσε ο κάθε υποψήφιος κατά την προφορική εξέταση - και μεταξύ αυτών οι διάδικοι - δεν αιτιολογήθηκε. Την υποχρέωση αιτιολόγησης επιβάλλει το Άρθρο 34(10) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου. 5
10

“34(10) Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων σε προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά της καθεμιάς Επιτροπής και αιτιολογείται.” 15

Οι δικηγόροι των αιτητών ανέπτυξαν στις γραπτές αγορεύσεις τους το θέμα της αιτιολογίας υπό το πρίσμα της παλαιότερης και νεώτερης νομολογίας. Και υποστήριξαν πως στην παρούσα περίπτωση το στοιχείο αυτό ελλείπει. Το ίδιο ελάττωμα παρουσιάζει, κατά τους συνηγόρους, η αξιολόγηση των προφορικών συνεντεύξεων και από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Μετά την καταχώριση των αγορεύσεων των αιτητών η δικηγόρος της Δημοκρατίας δήλωσε ότι δεν υποστηρίζει τη νομιμότητα της πράξης. Συμφώνησε ότι η έκθεση της Σ.Ε. δεν περιέχει αιτιολογία της γενικής εντύπωσης που καταγράφεται σ' αυτή, όπως ορίζει το Άρθρο 34(10). Είναι όμως σωστό να λεχθεί ότι δεν αναγνώρισε ότι πάσχει οποιοδήποτε άλλο μέρος της έκθεσης ούτε ότι ευσταθεί οποιοσδήποτε άλλος ισχυρισμός ή λόγος ακύρωσης που ανέπτυξαν οι αιτητές. 20
25
30

Είναι χρήσιμο να διαβάσουμε στο σημείο αυτό την αξιολόγηση όπως ακριβώς είναι διατυπωμένη στην έκθεση:-

“Η Συμβουλευτική Επιτροπή αξιολογώντας την απόδοση των αιτητών στις ενώπιόν της συνεντεύξεις και αφού στηρίχθηκε στην ορθότητα των απαντήσεων που έδωσαν στις ερωτήσεις, στη διατύπωση των απαντήσεων, στο βαθμό ευθυκρισίας και στην προσωπικότητα τους αποφάσισε όπως αξιολογήσει τους αιτητές ως εξής:” 35
40

Ακολουθεί ο χαρακτηρισμός της απόδοσης: Τέσσερις υποψήφιοι - μεταξύ των οποίων τα διάδικα μέρη - κρίθηκαν “εξάιρετοι” και ο

πέμπτος “πέρα πολύ καλός”.

5 Ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου μέρους είπε πως η επίδικη έκ-
 θεση υποδιαιρείται σε τρία μέρη. Περιέχει την απόφασή της Σ.Ε να
 κληθούν οι υποψήφιοι σε προφορική συνέντευξη, αξιολογεί τα
 προσόντα των υποψηφίων και διαπιστώνει ότι είναι προσοντού-
 10 χοι. Τέλος, εκτιμά την απόδοσή τους και καταγράφει το αποτέλε-
 σμα της εξέτασης. Ο συνήγορος διερωτάται τι άλλο πρέπει να
 υπάρχει για να ικανοποιηθεί η απαίτηση του νόμου. Το δεύτερο
 15 σημείο που έθιξε ο κ. Κληρίδης είναι ότι η έκθεση δεν περιέχει τί-
 ποτε το δυσμενές για τους αιτητές. Είχαν, όπως και η ενδιαφερό-
 μενη, την ίδια βαθμολογία: “εξαιρετος”. Επομένως δεν μπορεί να
 επιδιώξει τον εξοστρακισμό της.

15 Παρατηρήθηκε αρχικά διχογνωμία αναφορικά με την αληθινή
 ερμηνεία των σχετικών διατάξεων που αφορούν στην προφορική
 εξέταση είτε από τη Σ.Ε. είτε από την Επιτροπή. Το θέμα είχε προ-
 εκτάσεις και σε άλλες διατάξεις του νόμου στις οποίες γίνεται
 20 πρόβλεψη για αιτιολογία. Είναι γεγονός πως υπήρχαν επί του
 προκειμένου συγκρουόμενες πρωτόδικες αποφάσεις. Το θέμα
 όμως ξεκαθάρισε και σταθεροποιήθηκε με αποφάσεις της Ολομέ-
 λειας του Δικαστηρίου: *Κυπριακή Δημοκρατία v. Χατζηγεωργίου*
 (1994) 3 Α.Α.Δ. 574 και *Κυπριακή Δημοκρατία v. Ιωάννης Ανα-*
*στασιάδου-Vantieghe*m (1995) 3 Α.Α.Δ. 119. Το κριτήριο για την
 25 επάρκεια της αιτιολογίας είναι ότι το περιεχόμενό της πρέπει να
 είναι τέτοιας φύσεως ώστε να επιδέχεται δικαστικό έλεγχο. Δια-
 φορετικά πάσχει.

30 Το κείμενο της έκθεσης που προβλήθηκε ως αιτιολογία δεν ικα-
 νοποιεί το κριτήριο που έθεσε ο νόμος, όπως ερμηνεύθηκε από τη
 νομολογία. Πρόκειται για γενικεύσεις που δεν προσθέτουν ή προ-
 παντός δεν εξηγούν το χαρακτηρισμό που δόθηκε για το αποτέλε-
 σμα της εξέτασης. Παρενθετικά, παρόμοιες εκφράσεις θεωρήθηκαν
 35 από τη νομολογία ανεπαρκείς διότι δεν συνάδουν με τις αρχές που
 διέπουν τη νόμιμη αιτιολογία. Αναφορικά με το δεύτερο σημείο,
 παρατηρώ ότι προβλήθηκε σε άλλες περιπτώσεις αλλά δεν υπερί-
 σχυσε. Ο λόγος γι’ αυτό είναι ότι η αιτιολογία αποτελεί συστατι-
 κό στοιχείο της πράξης χωρίς το οποίο είναι άκυρη. Το ερώτημα
 40 απάντησε απευθείας η απόφαση *Κίκης Ονουφρίου v. Κυπριακής*
Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2857, που βασίστηκε σε προηγούμε-
 νη νομολογία. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, που εξεδίκασε την
 υπόθεση, είπε τα εξής:-

“Το γεγονός ότι οι τρεις υποψήφιοι έτυχαν της ίδιας υψηλής

αξιολόγησης και από τα δύο σώματα, δε μεταβάλλει τη σημασία αυτού του παράγοντα. Όπως προκύπτει από το κείμενο του Άρθρου 34(10) του Ν. 1/90, και όπως βεβαιώνει η νομολογία, η ανάγκη για αιτιολόγηση συνιστά ουσιώδες στοιχείο (ουσιώδη τύπο) για την εγκυρότητα της κρίσης του εξετάζοντος σώματος.”

5

Με τις σκέψεις αυτές καταλήγω ότι η απόφαση είναι άκυρη για έλλειψη αιτιολογίας της αξιολόγησης των διαδίκων κατά την προφορική συνέντευξη από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Δεν εξετάζεται, επομένως, κανένας από τους άλλους λόγους ακύρωσης που έχουν προβάλει οι αιτητές.

10

Ο επίδικος διορισμός ακυρώνεται με έξοδα σε βάρος της Δημοκρατίας που καθορίζω σε £200 στην κάθε περίπτωση.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.